

EL 9 MÓN

MONOGRÀFIC ESPECIAL
SOBRE ELS OBJECTIUS
DE DESENVOLUPAMENT
SOSTENIBLE

Dilluns, 27 de juny de 2022

Acció climàtica

EL REPORTATGE

Davant dels límits planetaris, coneguts des de fa 50 anys, cal un canvi de paradigma

EL REPORTATGE

El consum energètic, l'augment de la temperatura i l'emissió de metà, factors clau

L'ENTREVISTA A XAVIER PASTOR

L'exdirectiu de Greenpeace Espanya reflexiona sobre el moviment ecologista

L'OPINIÓ DE NATÀLIA MAS

La directora general d'Indústria escriu sobre els ODS i la indústria catalana

Canviar la filosofia del que entenem per benestar per poder canviar de model

Fer front als efectes del canvi climàtic és un repte urgent que es desplega a l'ODS número 13

venent una societat no encaminada a afrontar el canvi climàtic”.

El forat de la capa d'ozó, ben gestionat

Si bé en la lluita contra el canvi climàtic hem deixat passar molts anys com aquell qui res, no ha succeït el mateix amb el forat de la capa d'ozó detectat a mitjans dels anys vuitanta. Els gasos anomenats clorofluorocarbonats (CFC) eren arrossegats fins a l'Antàrtida i generaven una sèrie de processos que reduïen la quantitat d'ozó que es trobava a uns 25 quilòmetres d'alçada. Aquest ozó ens protegeix de radiacions ultravioletes que són perjudicials per a la salut. “Quan la comunitat se'n va adonar, va començar a actuar. I aquest és un cas de bones pràctiques. Perquè es van començar a produir reunions de caire internacional en les quals primer es va decidir que s'havia de

“Respondre a la crida als límits del creixement sempre serà poc popular”, assegura la investigadora

reduir la quantitat i posteriorment que calia suprimir-los radicalment quan van veure que ni caminant a poc a poc arribarien a la meta”.

L'any 1985 20 països van signar la Convenció de Viena per a la protecció de la capa d'ozó. El 1987 ja van ser 43 els països que van signar el protocol de Montreal per reduir-lo en un 50% per a l'any 1999. Però es van adonar que era molt perillós i l'any 1990 van signar l'Acord de Londres, que estipula que cal eliminar totalment els gasos CFC l'any 2000, deixant només la seva utilització per a inhaladors per a l'asma. L'any 1992 ja estaven pràcticament tots substituïts per uns altres gasos que no afecten la capa d'ozó, els hidroclorofluorocarburs (HCFC). “En el cas del forat d'ozó es prenen les mesures necessàries per afrontar el problema i per anar reduint-lo. És un exemple de bones pràctiques”, reitera.

Però hi ha un problema: els nous gasos, els HCFC, afecten el canvi climàtic i, per tant, l'any 2016 es va signar l'acord de Kigali en el qual es va decidir també suprimir aquests gasos i buscar un substitut. “Aquest acord de Kigali va ser molt important malgrat que els mitjans de comunicació no en van parlar, perquè es va produir mentre ja estàvem parlant del problema del canvi climàtic. I el van signar tots els països”, assegura.

Acord per limitar l'augment de la temperatura a 1,5 graus

L'acord de París de l'any 2015 que limita l'augment de la temperatura a 1,5 graus “és ferm”, diu Llasat. Però cal tenir en compte un matís important: “El problema és el camí que cada país ha de seguir per arribar que es compleixi aquest acord, i això és el que no està regulat. No està imposat.”

M. del Carme Llasat

envolupament Sostenible (CADS) i ha revisat alguns dels informes del Grup Intergovernamental sobre el Canvi Climàtic, l'IPCC. Llasat ha parlat amb El 9 Món i aprofundeix a bastament sobre l'objectiu de desenvolupament sostenible número 13: Acció pel Clima.

Si l'any 1972 ja es demanava un canvi de model, ens trobem que 50 anys després “el que predomina és un creixement econòmic i un creixement en comoditats i en disponibilitat de tot i en qualsevol moment”. Això al que ens ha portat, assegura, és que “ni els ciutadans i ciutadanes ni, evidentment, els governs estiguin per la labor”. Quin és el motiu? “Doncs perquè prendre mesures per respondre a aquesta crida als límits del creixement sempre serà poc popular.” Per tant, “hi ha tota la filosofia del que entenem per benestar al darrere. I si aquesta no es canvia, el canvi de model serà impossible”, assegura.

Per poder canviar aquesta filosofia diu que “lamentablement hi haurà un moment que haurà de venir des de dalt. I posa l'exemple del Green Deal, el repte verd europeu, que està donant molt finançament per modificar comportaments en l'àmbit de la ciutadania “per poder canviar la percepció de la gent i la seva sensibilització davant del canvi climàtic”.

Vaticina que els governs al final es veuran encaminats, en qüestió d'impostos, a premiar bones pràctiques i castigar males pràctiques “i em temo que serà l'única forma també”. Però apunta cap a un altre poder molt important, el dels mitjans de comunicació: “Creiem que els mitjans i les xarxes socials hauran d'estar tots treballant a l'una per canviar aquesta percepció.”

I posa exemples de comportaments poc responsables amb el clima, com pot ser la compra en línia: “No és més sostenible: que em portin un sopar a casa cada dia i que una furgoneta s'hagi de desplaçar té un consum de gasolina o un consum elèctric.” Si és elèctrica, “al final també hi ha una central elèctrica que tindrà impacte sobre el clima”. Per tant, apunta, “lamentablement se'ns està

L'any 1972, fa 50 anys, un informe coordinat per la doctora Donella Meadows, *The limits to growth*, posava de manifest els límits planetaris i els efectes que l'activitat humana produïa en el clima. A aquest informe en van seguir d'altres en el mateix sentit i que convidaven els governs a controlar i preveure els canvis potencials en el clima que provocava l'ésser humà i que poden

resultar adversos per al seu benestar. M. del Carme Llasat Botija, doctora en Ciències Físiques per la UB i catedràtica de Física de l'Atmosfera, en parla en un article titulat “La lluita contra el canvi climàtic i en favor dels ODS: camins inseparables”, del qual és coautora juntament amb Marta Torres Gunfaus. Llasat és investigadora, exconsellera del Consell Assessor per al Des-

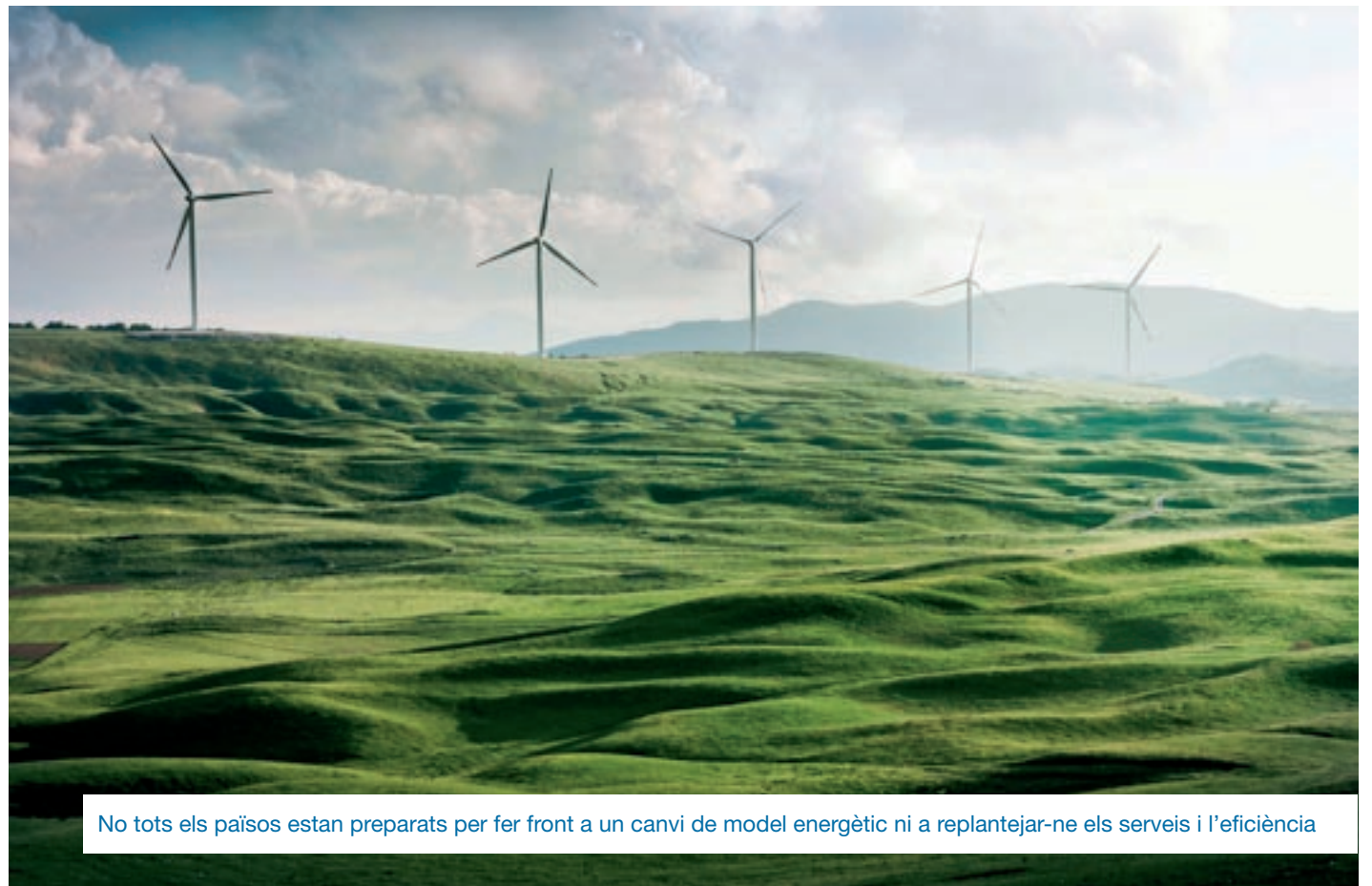
Per tant, què ha passat? Que la Xina, per exemple, considera que pot seguir creixent fins a determinat any, i l'Índia també. Per tant, “la voluntat dràstica d'escollir el que està dient la comunitat científica i d'actuar immediatament, es pot dir que no existeix”.

Va ser positiu que se signés, però hi ha els problemes de la Xina i l'Índia; antigament es consideraven països emergents i “avui dia ja no s'hi consideren, perquè estan entre els primers països contaminants i diuen que ells tenen dret a contaminar i a fer tot el que havien fet els països que els van precedir”, apunta Llasat. I aquí rau la discussió sobre com actuar davant d'aquests països i, emfatitza, “dels que ningú en parla, que són aquells països que seran els més afectats pel canvi climàtic i que no s'estan desenvolupant”.

La injustícia climàtica

La injustícia climàtica està directament vinculada a la pobresa. Quan es comença a utilitzar aquest terme és precisament “quan la comunitat científica s'adona que el canvi climàtic tindrà una major afectació sobre aquells països que ja actualment tenen dificultats per tirar endavant”, explica la investigadora. Per exemple, se sap que a la part est de l'Àsia augmentaran molt els aiguats i les inundacions. O sequeres més intenses en zones de l'Àfrica que ja actualment tenen problemes de sequera. Per altra banda, hi ha altres llocs on hi ha incerteses, com a Europa.

El canvi climàtic afecta “regions del món que ja actualment no tenen capacitat de conviure amb els riscos, per tant, la seva capacitat d'adaptació està totalment hipotecada”. I ho compara, per exemple, amb el cas de la pujada del nivell del mar als Països Baixos: “Evidentment és perjudicial, però es faran dies, es prendran mesures que evitaran que l'aigua arribi. Per tant, a Europa hi ha una capacitat d'adap-

No tots els països estan preparats per fer front a un canvi de model energètic ni a replantejar-ne els serveis i l'eficiència

tació que no tenen a altres llocs.” Els països que ja ho estan passant malament pels riscos naturals “en tindran molts més que en l'actualitat; riscos vinculats amb el clima”, assegura.

Una qüestió que també cal tenir en consideració és que dins dels països que tenim capacitat d'adaptació, “aquelles persones amb menys recursos també seran les que tindran menys capacitat d'adaptació, seran les més afectades”.

Posa l'exemple de la pobresa energètica: si fa molta calor, en determinats llocs podem engegar l'aire condicionat, però hi ha persones a les quals els és impossible i fa un incís: “Evidentment l'aire condicionat no és una bona solució perquè requereix un major consum d'energia”; o no tenen la possibilitat de marxar de la ciutat “on

fa una calor terrible, per passar les vacances a la muntanya”. Les persones més vulnerables tenen molt poca capacitat d'adaptar-se i conviure amb el canvi climàtic.

Un altre aspecte que cal tenir en compte és la influència sobre l'agricultura. L'augment de sequeres i de la temperatura “afectarà enormement l'agricultura i, per tant, produirà un desplaçament cap a ciutats”. Aquestes persones arribaran a la ciutat amb menys coneixements, amb menys oportunitats i, per tant, “es poden crear cinturons de pobresa més grans dels que ja existeixen en l'actualitat”. I aporta dades: al Mediterrani es compta que cap a mitjans de segle hi haurà uns 250 milions de persones pobres en aigua (que disposen de menys de mil metres cúbics d'aigua a l'any). Vol

dir que aquestes persones tindran escassetat d'aigua “i això produirà grans migracions”. Una altra dada a tenir en compte és que a l'Amèrica Llatina per a l'any 2050 es calcula que hi haurà 17 milions de migrants interns com a conseqüència del canvi climàtic.

Els països més vulnerables als efectes del canvi climàtic per si sols no tenen capacitat per invertir en energies netes. Llasat recorda que l'Acord de París, firmat el 2015, preveia aportar diners anualment a aquests països, “però malgrat aquest acord això no s'ha arribat a fer”, perquè els països no es posen d'acord amb el que ha d'aportar cadascun d'ells. Aquest és un dels aspectes que es treballa en les COP, la Conferència de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic.

AL DETALL

El canvi de model energètic és a les beceroles

Un dels nombrosos i profunds canvis que requereix la lluita contra la degradació del clima és el canvi de model energètic, un canvi que està a les beceroles. Tornem a l'any 1980, quan es va començar a avisar d'una altra problemàtica diferent de la del forat de la capa d'ozó i a causa també de la influència de l'activitat humana sobre el clima: l'augment de la temperatura del planeta per, sobretot, la presència de gasos d'efecte hivernacle com el diòxid de carboni, el metà, etc. Però “realment quan ens comencem a posar les piles no és fins als Acords de París l'any 2015”, reconeix Llasat.

Què ho fa? Doncs que “moure tots els països del món és molt lent, sobretot quan es va en contra tant de l'interès del país com de l'inte-

rès del ciutadà, que considera que té una sèrie de drets”. En aquests moments reconeix que “sí que el planeta s'ha començat a posar una mica les botes i a caminar, però estem caminant de forma extraordinàriament lenta”. I és una emergència: “Hem començat a actuar tan tard que ara s'ha de fer radicalment, i radicalment vol dir que a mitjans d'aquest segle el balanç d'aquest augment de gasos d'efecte hivernacle a l'atmosfera hauria de ser nul”.

I de moment “el balanç encara és d'anar augmentant la quantitat d'aquests gasos d'efecte hivernacle”, perquè hi ha altres països que s'han transformat en grans emissors, malgrat els Acords de París, i malgrat que Europa és el continent

que lidera el procés; per tant, “som a les beceroles”.

També anem enrere en el replanteig dels serveis energètics i la seva eficiència? Això canvia molt en funció dels països, admet la investigadora. Reconeix que “és necessari millorar moltíssim l'eficiència i és necessari passar a energies verdes o que no produeixin gasos d'efecte hivernacle”. Aquest model “en alguns països s'està prenent molt seriosament, en altres s'està endarrerint”. I aquí cal dir que “a Catalunya ens estem endarrerint; hem passat de ser pioners farà ja una dècada, a estar a la cua de l'Estat espanyol en el que és la utilització d'energies renovables”.

Entre les capdavanteres hi ha alguns països del nord d'Europa i a

la cua, l'Índia, la Xina, perquè són països que s'estan desenvolupant molt ràpidament “i malgrat que tenen una mica d'energia renovable no compensa tot el que no ho és”. Els Estats Units és un dels altres grans països que estan a la cua “perquè, en aquest cas, el problema és el gran consum”. És a dir, una qüestió és la generació d'energia i una altra és el consum, “per tant, per molt renovable que hi hagi, com que el consum és tan elevat...”.

L'altre tema que apunta és el de l'energia nuclear. “No és una energia verda, però no és contaminant.” França, per exemple, està col·locant energies verdes però funciona sobretot amb nuclear, per tant, “no hi ha una preocupació important per substituir-la per renovables”.

AL DETALL

És inassumible que els països emergents puguin portar el mateix nivell de vida que Occident

M. del Carme Llasat parla de tensió entre desenvolupament i canvi climàtic. A més rendes, més emissions de gasos d'efecte hivernacle, però els països emergents o en vies de desenvolupament voldrien ser i fer com els països rics. “És del tot inassumible que tots aquests països emergents arribin a portar un model de vida com ha portat Occident –que tampoc vol dir que sigui recomanable–. Aquests països hauran de desenvolupar-se d'una forma que tingui molta més cura del planeta”, assegura.

Molts d'aquests països el que necessiten, al seu entendre, és que “internament, en les condicions actuals hi hagi justícia dins del país. I justícia respecte a tots els països desenvolupats que s'estan beneficiant de les seves condicions: les indústries o els interessos comercials que hi hagi”. S'ha d'eliminar, diu, la pressió de guerra, d'extorsió, d'extreure'ls la seva matèria primera.

En segon lloc, donar valor a les poblacions indígenes. Precisament, aquest és treball que s'està fent des de les COP: “Quins valors que durant anys s'han anat cultivant i que tenien cura del planeta i del seu entorn es poden recuperar; perquè viure més feliç no vol dir viure com s'ha arribat a viure a Occident.” I això “es demostra per la quantitat de persones que se senten desgraciades, depressions, suïcidis... No, aquest model no pot seguir”. Per tant, “nosaltres hem de canviar el nostre model i aquests països han d'escollir un model propi” d'acord amb les seves tradicions i valors.

L'estreta vinculació de tots els ODS amb el clima

No només l'objectiu de desenvolupament sostenible 13, Acció pel clima, té relació amb el canvi climàtic. Hi ha una gran transversalitat entre els 17 objectius, perquè les accions pel clima faciliten l'assoliment dels ODS. M. del Carme Llasat en posa exemples molt il·lustratius:

L'ODS 2, Fam zero, aposta per promoure pràctiques agrícoles resilents i garantir sistemes de producció sostenible. “Hem de ser conscients que hi ha determinades plantacions que produeixen gasos d'efecte hivernacle; per tant, hem de buscar l'equilibri.”

Un altre exemple: augmentar regadius. “Evidentment, si jo només penso en l'ODS vinculat al menjar per a tothom o al desenvolupament agrícola, augmento regadius. Però augmentar-los implica que necessito més aigua; potser transvasaments, necessito obra, energia i en el moment en què tot necessita energia, ja estic afectant el clima.” Una solució seria fer determinats conreus que capturin CO₂, això estaria mitigant el canvi climàtic.

Pel que fa a la ramaderia, “sabem de la gran producció de metà que genera. S'ha de disminuir aquesta producció de metà; per tant, anem a veure com es pot seguir fent un desenvolupament ramader que sigui sostenible”.

D'altra banda, l'augment de temperatura és un dels riscos més importants de cara a la salut, “però l'aire condicionat no serà la resposta, perquè requereix més energia”. D'acord amb l'ODS que parla de ciutats i comunitats sostenibles, o el de treball per a tothom, “sí, però hem de buscar que afecti el menys possible el clima, perquè no som conscients que afecta la supervivència de les futures generacions.

El primer denominador comú que tenen tots els ODS és el consum energètic; i el segon, l'augment o disminució de la temperatura. Per

El consum energètic és un dels factors clau, pels efectes que té sobre el clima

exemple, a les ciutats resilents, el tipus de material de construcció utilitzat “és fonamental perquè segons el material que utilitzis es pot escalfar molt més la ciutat”. El tercer factor comú és l'emissió de metà.

Finançament, implicació ciutadana i coordinació institucional

Aquests són els tres grans reptes que apunta Llasat per poder tirar endavant els ODS. Pel que fa al finançament, diu que “n'hi ha molt”. Apunta que en caldria més perquè la gent pogués adequar els seus habitatges perquè fossin més sostenibles, millorar les edificacions, instal·lar energies alternatives, “no només finançament per a grans projectes”. Aquí el dubte, subratlla, “és en el repartiment i l'ús que se'n faci”. Assegura

que també falta finançament per a l'adaptació dels països o regions “que podem considerar víctimes immediates i més vulnerables del canvi climàtic”.

L'altre factor important és que es necessita major conscienciació de la ciutadania; “s'ha de fer un canvi en els missatges que estem enviant a la població perquè aquesta sigui més resilient i més compromesa amb la cura del nostre planeta i que en sàpiga gaudir; això de vegades també costa perquè implica renúncies per part de tots”.

Finalment, l'aliança entre institucions implica conscienciació “que hem de lluitar plegats per un món millor. Hem de saber guanyar i a vegades, cedir”. Assegura que a vegades hem d'acceptar que “hi ha coses que no ens agraden tant, però tots ens hem de comprometre”.

AL DETALL

Els impactes relacionats amb la pujada de la temperatura aniran a més

Els informes de l'IPCC indiquen el camí

Llasat ha participat en la revisió de diversos informes del Grup Inter-governamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic (IPCC). Entre ells, el que es coneix com a informe intermedi d'1,5° (*Special report 1,5*), que avisa dels impactes que hi pot haver amb l'augment de la temperatura.

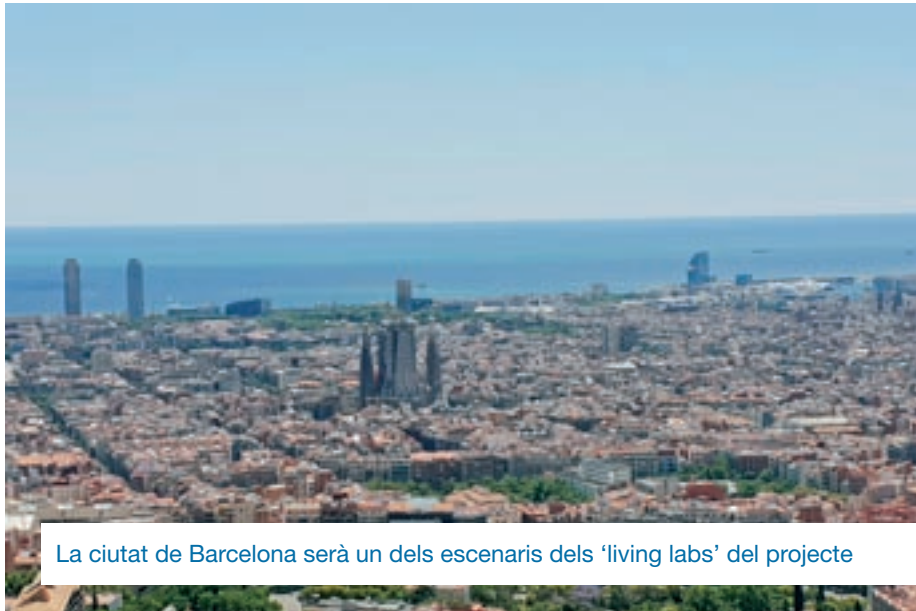
L'IPCC alerta en el seu darrer informe que “ja no podem esperar no superar el grau i mig. Diu que se superarà a escala mundial” i que ara la lluita estaria a no passar els

2 graus. Dels treballs d'aquest grup d'experts es desprèn “la creixent injustícia planetària, l'augment creixent dels conflictes bèl·lics al món, l'augment de les migracions i de les dificultats per a la supervivència”. És un informe “objectiu” que transmet un diagnòstic de la situació actual i de quina pot ser en el futur; proposa escenaris i marca camins a seguir. També apunta alguna incertesa, com ara si hi haurà més freqüència d'aiguats com el Glòria.

'I-change' i ciutadania

L'equip amb qui treballa M. del Carme Llasat té entre mans actualment el projecte *I-change*. Es tracta d'una iniciativa europea en la qual participen 16 socis i que té per objectiu "canviar els hàbits de la població de cara al gran repte europeu, el Green Deal". La ciutadania és al centre del projecte. Es porta a terme a través de la creació de vuit *living labs* a Europa, Àfrica i Àsia. Un d'ells s'ha situat a Barcelona i la seva àrea metropolitana. La intenció final és veure "com podem fer front a situacions extremes de pluja i temperatura i tot el cicle l'aigua de la forma més sostenible possible", explica.

El *living lab* serà un procés coparticipatiu i cocreatiu amb la població per proposar idees i experiments en els quals la mateixa ciutadania hi prengui part. És el que s'anomena ciència ciutadana. És un projecte que "treballa amb empreses, administració pública, ciutadania i mitjans de comunicació. Abasta des de la part científica: modelització de com augmentarà la temperatura, com ens afecten els aiguats a la ciutat, fins a què pot fer la ciutadania. Un exem-

La ciutat de Barcelona serà un dels escenaris dels 'living labs' del projecte

ple il·lustratiu seria el bon hàbit de mantenir la ciutat neta, "això no té un cost energètic i si nosaltres deixem que els embornals del clavegueram estiguin nets, tenim menys problemes, hem d'agafar menys els vehicles per anar a resoldre aquestes incidències, etc. És una cerca de solucions tècniques però també de solucions molt simples". Les conclu-

sions s'extrapolaran a altres regions i altres indrets del món. Els resultats dels experiments de tots els *living labs* es compartiran i estaran a disposició del públic. El projecte va començar el passat novembre. El proper 1 de juliol es farà un *workshop* del *living lab* per buscar una primera proposta de mesures comuns i després fer els experiments.

AL DETALL

La relació entre el canvi climàtic i la pandèmia

La relació que té la pandèmia que hem viscut amb el canvi climàtic "és una relació indirecta". El canvi en realitat no és només climàtic, "també és ambiental". I posa un exemple molt gràfic i entenedor: s'estan talant i cremant els boscos de l'Amazònia. Aquesta crema està afectant el clima, "perquè els boscos actuen com d'embornals del diòxid de carboni i, per tant, estan deixant de fer d'embornal". L'Amazònia brasilera el 1970 va perdre el 65% de selva amazònica (700.00 km²). El gener del 2022 s'havien talat 430 km². I això afecta la biodiversitat. La fauna es desplaça en veure el seu hàbitat destruït. En aquest sentit, apunta que "s'han trobat ratpenats en poblats de tribus, on no n'hi havia". Això genera malalties que no havíem vist. Són les zoonosis, les malalties infeccioses transmeses pels animals als humans.

ESPai ESPECIAL

Patel col·labora amb l'Obra Social de Sant Joan de Déu

Patel, empresa dedicada a l'especejament de productes porcins del Grup Agroalimentari Vall Companys a Osona, ha realitzat una aportació econòmica per donar suport a l'acció solidària de l'Obra Social de Sant Joan de Déu, que té com a objectiu millorar la qualitat de vida de les persones que es troben en una situació desfavorable.

A través d'aquesta col·laboració, la companyia ha entrat a formar part del col·lectiu d'organitzacions col·laboradores de l'entitat, que ajuden anualment el fons general de l'Obra Social de Sant Joan de Déu.

L'Obra Social de Sant Joan de Déu pretén atendre persones que no tenen llar, sofreixen algun trastorn o discapacitat intel·lectual, estan hospitalitzades, o bé infants en situació de risc, ja sigui perquè es troben en una circumstància de dependència o perquè els seus recursos són insuficients per dur a terme una vida amb dignitat.

Patel, conscient que el suport per part d'empreses i fundacions

és imprescindible, ha volgut col·laborar amb aquesta causa i contribuir així a la continuïtat dels centres de Sant Joan de Déu per tal d'evitar l'exclusió social dels col·lectius més vulnerables i millorar la seva qualitat de vida.

Jornades de sensibilització

A través d'aquest nou conveni de col·laboració, l'empresa també tindrà accés a les jornades de sensibilització anuals organitzades per l'Obra Social de Sant Joan de Déu, on es coneixeran els diferents àmbits de treball de Sant Joan de Déu, juntament amb els seus centres i projectes. L'Obra Social Sant Joan de Déu, paral·lelament a la seva acció social, aposta per la recerca científica i biomèdica amb la finalitat de millorar els tractaments de les persones que pateixen problemes de salut. D'aquesta manera, la cooperació internacional també forma part dels pilars d'acció de la institució amb l'objectiu

Patel, amb seu a l'Esquirol, fa de la solidaritat un dels eixos de la seva acció

de promoure el desenvolupament i aconseguir erradicar la pobresa arreu del món.

La solidaritat, un dels principals eixos d'acció de Patel

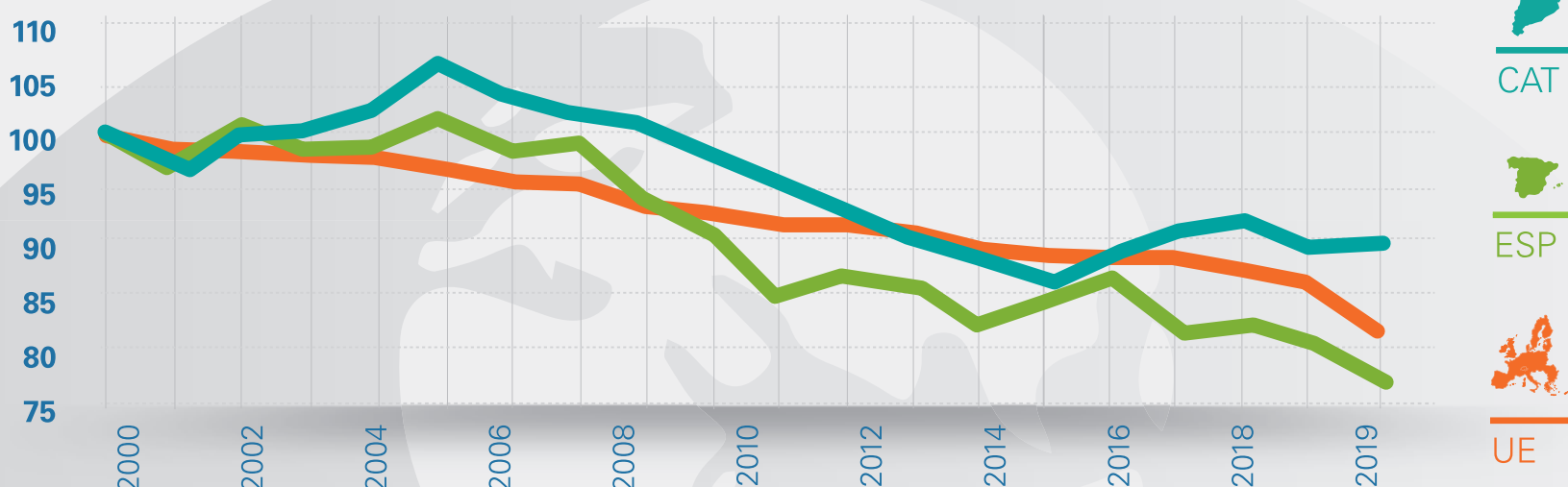
La col·laboració de Patel amb l'Obra Social de Sant Joan de Déu no ha estat l'única acció solidària realitzada per l'empresa osonenca. La companyia, a més, dona suport a l'associació Osona contra el Càncer, que té per objectiu ajudar tant les persones afectades de càncer

com els seus familiars, com també d'impulsar la prevenció, formació i la investigació d'aquesta malaltia.

Així mateix, Patel coopera amb la revista *Estrip*, una revista que recull informació sobre el teixit associatiu d'Osona sense ànim de lucre. La revista té per objectiu donar a conèixer la unió entre entitats i persones que tenen un compromís amb els drets humans i lluiten per assolir un millor benestar per a tots aquells que es troben en un context de vulnerabilitat i exclusió social.

ODS 13: ACCIÓ CLIMÀTICA

Intensitat d'emissions de gasos d'efecte hivernacle de l'energia consumida

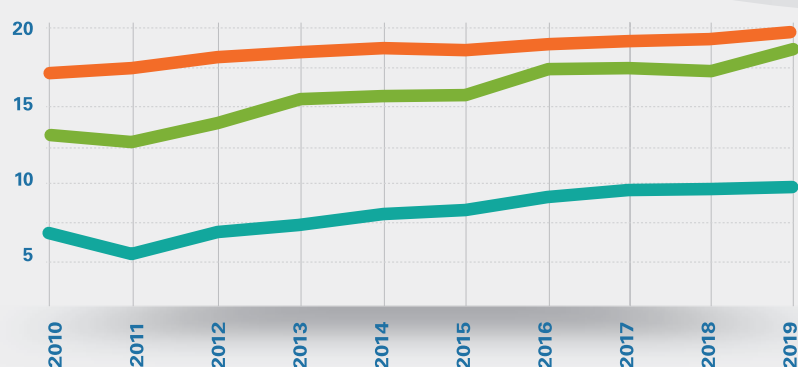

Font Catalunya: Departament de Territori i Sostenibilitat. Font Espanya: Eurostat. Dades actualitzades: 14 juny 2021. Sèries revisades 23 desembre 2021.

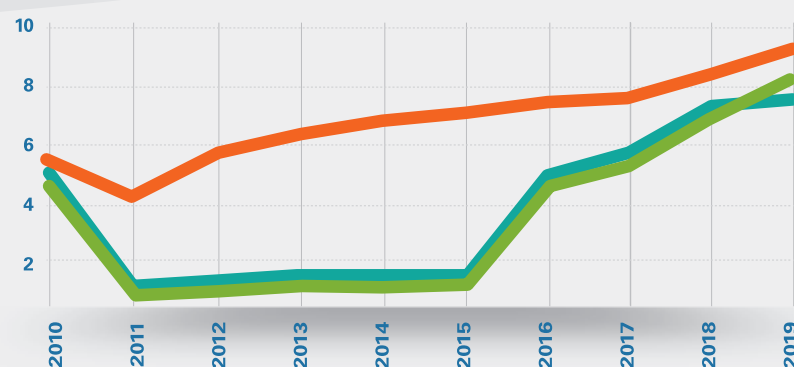
Proporció energies renovables sobre el consum final brut d'energia

%

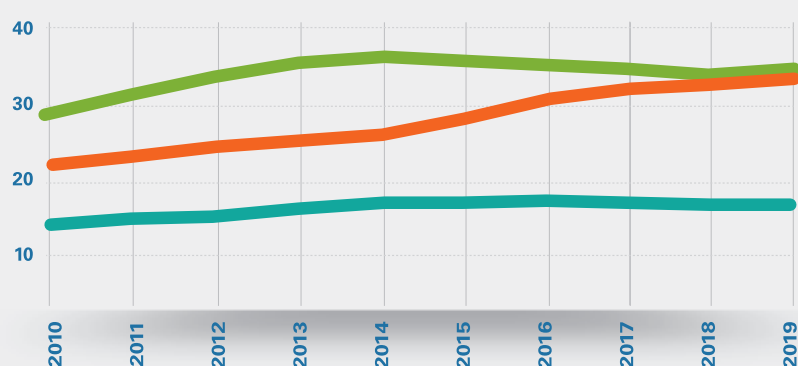
Tots els sectors

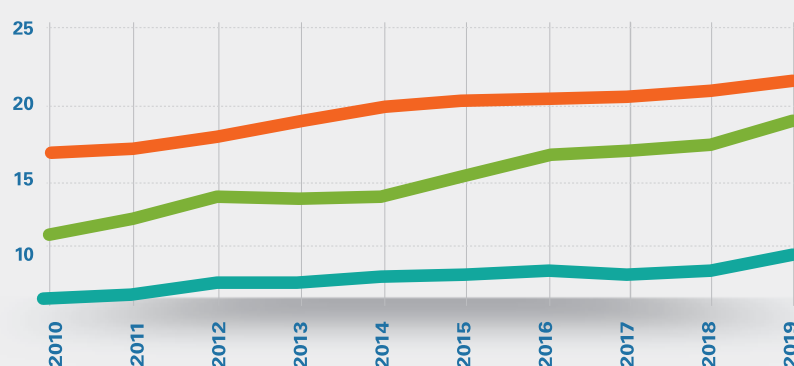
Transport

Electricitat

Calefacció i refrigeració

Font Catalunya: Departament d'Empresa i Coneixement. Institut Català d'Energia. Font Espanya: Eurostat. Dades actualitzades: 8 abril 2021.

Emissions de gasos amb efecte hivernacle

	CAT	ESP
Índex 1990= 100	120,9	113,2
Tones de CO2 per càpita equivalent	6,2	7,1

Font Catalunya: Departament de Territori i Sostenibilitat. Font Espanya: Eurostat. Dades actualitzades: 14 juny 2021. Sèries revisades 23 desembre 2021.

Desviació mitjana de la temperatura a la superfície terrestre

	CAT
HadCRUT5	1,61
E-OBS 21.0e	1,13
BAIC 2019	1,73

Font Catalunya: Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural. Dades actualitzades: 23 juliol 2021.

Unitats: Graus centígrads

Granollers, anella verda. Ciutat connectada i oberta al riu

El projecte de renaturalització del Parc del Congost rep 3,3 milions d'euros dels Next Generation

Granollers inicia una transformació verda, una aposta per connectar la ciutat amb la natura a partir d'un projecte de gran magnitud que obre el riu a la ciutat i que preveu renaturalitzar l'entorn del Congost en benefici de la qualitat de vida de la ciutadania.

L'objectiu és fer una ciutat més sostenible, més saludable, més inclusiva, més accessible, amb més espais per passejar, per fer esport, per caminar, amb més espais de lleure, de punt de trobada, un Granollers que es projecta com una gran anella que connecti la ciutat a través d'itineraris verds.

Connecta Congost Natura 2025 és el nom del projecte presentat per l'Ajuntament de Granollers a la convocatòria de subvencions per a la Renaturalització i Resiliència 2021 dels Fons Next Generation EU (NGEU), i que ha estat concedida, amb una dotació econòmica de 3.364.163,91 euros. El projecte ha estat elaborat per l'Ajuntament de Granollers i la Fundació Ecologia Urbana i Territorial (FEUT), un centre d'investigació que dona suport a les administracions locals per a l'impuls d'estratègies més sostenibles i de millora de l'habitabilitat i la qualitat de vida en els sistemes urbans.

Les actuacions previstes inclouen:

- Naturalitzar un tram del riu Congost, actualment artificialitzat, de 300 metres de llargària i 21.000 metres quadrats de superfície.
- Naturalitzar i permeabilitzar, integrant-lo al parc del Congost, un vial de circulació i aparcament de vehicles convertint-lo en un passeig permeable de 21.500 metres quadrats, un balcó a la llera del riu Congost.
- Ampliar i reforçar la infraestructura verda transformant 5.379 metres

quadrats de carrers de l'interior en dos grans itineraris verds.

Espai més verd, inclusiu, accessible i saludable

El projecte preveu la plantació de 600 arbres i 7.300 metres quadrats d'arbrustiva, que afavorirà la reducció de la temperatura a 1.700 metres de carrer i l'absorció de 100 tones de CO₂/any. La implantació de 26.880 metres quadrats de paviments permeables per afavorir la infiltració d'aigües pluvials en el sòl, la recàrrega de l'aquífer i la disponibilitat d'aigua per al reg de la vegetació.

La proposta també té un vessant social, per generar un espai inclusiu, accessible i saludable per a la pràctica d'activitats esportives i d'oci i de promoció de l'activitat econòmica de proximitat. El projecte promou formes de vida i comportaments més sostenibles i saludables, un canvi cultural i educatiu que s'ha de produir a la ciutadania per afrontar els grans reptes ambientals, a escala global i local, que tenim per endavant.

Un altre objectiu és contribuir a la reducció del trànsit, mitjançant l'eliminació de 900 metres de carrils i la limitació a 30 km/h a 27.386,75 metres quadrats de calçada i a 10 km/h a 16.752,26 metres quadrats de carrers interiors dels itineraris verds, obtenint una reducció de soroll, contaminació atmosfèrica i la millora de la seguretat viària en un entorn més arbrat i amb ombres. També es preveu crear una nova passera, a l'altura del carrer Isabel de Villena, que travessarà el riu. Les places d'aparcament de l'espai de l'àmbit es traslladaran al passeig de la Conca del Besòs, on s'habilitarà aparcament en bateria.

Compromís amb la ciutat i amb el planeta

El projecte Connecta Congost Natura 2025 actualitza l'Estratègia d'Infraestructura Verda Urbana i el Pla de Mobilitat Sostenible i Espai Públic de Granollers, responnent als objectius comuns d'aconseguir un espai públic saludable, amb més verd i biodiversitat, que afavoreixi la qualitat de

El projecte, en dades

Espai més verd i més saludable
El projecte preveu naturalitzar una superfície total de 66.880 metres quadrats, que comportarà un canvi de la fesomia actual, per una gran anella verda que connectarà el riu Congost amb el parc i amb la ciutat.

- 21.000 metres quadrats de superfície de riu naturalitzada.
- 11.700 metres quadrats de prada.
- 1.700 metres de passejades arbrades.
- Plantació de més de 600 arbres.
- 7.300 metres quadrats d'arbustos.
- Reducció del trànsit de vehicles.
- Contribució a la zona de baixes emissions.
- Reducció de la temperatura i el soroll.
- Absorció de 100 tones de CO₂/any.

Subvenció dels fons europeus Next Generation

- L'Ajuntament rep una subvenció de més de 3 milions d'euros dels fons europeus Next Generation per dur a terme la renaturalització del riu i el parc del Congost i la creació d'espais de passeig i lleure.
- El calendari d'execució s'estableix entre els anys 2022 i 2025.

vida de la ciutadania, inclosos en els objectius de desenvolupament sostenible (ODS).

Aquests objectius són compartits pels següents plans i estratègies:

- Pacte de les Alcaldies per al Clima i l'Energia.
- Pla estratègic Granollers 2030.
- Pla especial de gestió i protecció del patrimoni natural de Granollers.
- Pla director del verd urbà de Granollers.
- Agenda Urbana 2030.

Xavier Pastor, cofundador, expresident i exdirector executiu de Greenpeace Espanya

“Greta Thunberg ha fet renéixer el moviment i ha mobilitzat les noves generacions, però cal mantenir-ho”

Xavier Pastor ha estat a primera línia de la lluita ecologista al capdavant de Greenpeace. Actualment jubilat, encara milita

Xavier Pastor (Palma de Mallorca, 1950) és biòleg especialitzat en oceanografia. Va ser cofundador, president i director executiu de Greenpeace Espanya. Va formar part d'aquesta entitat ecologista del 1982 a l'any 2000 (des del 1986 professionalment). En la seva darrera etapa professional va ser director en l'àmbit europeu d'Oceania. Ja jubilat, continua col·laborant amb aquestes organitzacions a més del Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Natura (GOB) i de Marilles. Treballa de manera altruista en temes d'àrees marines protegides i gestió pesquera, la seva especialitat professional, però darrerament i en resposta a les urgències del canvi climàtic s'ha implicat també en energies renovables.

Amb els seus anys d'experiència en la lluita ecologista deu tenir una àmplia perspectiva de com ha canviat la manera de fer activisme i dels objectius de les organitzacions. Com la veu actualment i com la veia, als anys vuitanta?

Als anys 80 hi havia un nombre més concentrat de grans organitzacions ecologistes nacionals i inter-

nacionals: Amics de la Terra, Greenpeace, WWF, Ecologistes en Acció... Eren els grups que monopolitzaven l'acció, i a Espanya els deien *Los cinco grandes*. És una bona fórmula, no l'estic criticant, perquè per enfrontar-se als temes que t'has d'enfrontar és important tenir grups amb força, amb capacitat tècnica i política, sempre que la capacitat econòmica provengui de llocs decents i no misteriosos: socis o fundacions. Llavors ja hi havia molts grups locals o regionals que s'ocupaven dels temes del seu abast geogràfic i que també són importantíssims, però cal que treballin bé amb els grups grans, que hi hagi una fluïdesa en la comunicació i en l'ajuda quan sigui necessari. En els darrers cinc o sis anys han sorgit distintes maneres de fer ecologisme per part de petits grups formats per gent més jove. En molts casos influïts alguns d'ells per Greta Thunberg i que són organitzacions que treballen d'una altra mane-

ra, que ni tan sols s'apunten a les organitzacions; no tens una fitxa i un carnet. També voldria fer èmfasi en el que als anys setanta o vuitanta feia Greenpeace: l'acció directa no violenta, la imaginació i el sentit de l'humor a les accions, el coratge, el fer front a situacions de tensió, empresonament, multes, tot aquest tipus d'accions criden molt l'atenció.

“L'acció directa no violenta, la imaginació i el sentit de l'humor a les accions que feia Greenpeace avui ja està sobrepassat”

ció, era molt nou i rebia molta simpatia dels mitjans de comunicació i de l'opinió pública. Avui en dia tot això està sobrepassat, és *déjà-vu*. Ningú se sorprèn per una acció directa. És molt difícil cridar l'atenció.

Els vaixells insígnia de Greenpeace que molts recordem estan actius encara?

No. Bona part d'ells han estat substituïts. Vam arribar a tenir una flota de vuit vaixells, dos helicòpters i un hidroavió en el moment màxim de desplegament de Greenpeace a principis dels 90. Després d'uns anys es va

veure que ens havíem de concentrar en tres o quatre naus. Ara tenen un vaixell polar per poder anar a l'Àrtic i a l'Antàrtida: l'*Arctic Sunrise*; l'*Esperanza*, que era un vaixell bastant gros que podia donar la volta al món, i el *Rainbow Warrior III déjà vu*, que van fer especialment per Greenpeace en unes drassanes alemanyes i utilitzant tecnologia punta des del punt de vista mediambiental. El *Rainbow Warrior III* és un veler molt sofisticat, amb una tecnologia que podria aplicar-se a qualsevol altre vaixell del món que volgués ser eficient: anar a grans velocitats només amb el vent, tractament de residus, qüestions energètiques... L'*Esperanza* a principis d'any es va vendre o desballestar amb la voluntat de substituir-lo per un altre vaixell de més tecnologia mediambiental.

El segment de població jove serà, òbviament, el que més patirà els efectes del canvi climàtic que ens esperen en un futur relativament proper. Greta Thunberg ha mobilitzat els joves i els ha fet conscients del futur que els espera?

Absolutament. El paper de la Greta ha estat fonamental tant per mobilitzar els joves com per posar els temes sobre la taula dels adults, dels mitjans de comunicació i dels polítics. Una altra cosa és que això pugui perdurar en el temps. Ha fet renéixer tot aquest moviment i ha mobilitzat les noves generacions, però són iniciatives que si no es mantenen... jo soc molt partidari de l'organització, soc molt quadrat. Les organitzacions necessiten estructura, disciplina, motivació. És necessari que aquestes tinguin un nucli professional, gent que pugui fer feina diàriament, perquè els agressors fan feina diàriament, no? La feina de Greta Thunberg és molt important, però és important seguir-la. Vull recordar situacions que van tenir molt de pes en un moment determinat: les campanyes pel 0,7%, les acampades a totes les grans ciutats, l'11-M... aquestes coses es dilueixen després. És necessària una feina contínua i tant de bo molta de la gent que s'ha mobilitzat gràcies a la Greta d'aquí a cinc, deu, quinze anys encara estigui mobilitzada.

En l'actual context d'emergència climàtica i segons la seva experiència com a oceanògraf, quina és la situació dels oceans i de tot l'ecosistema marí?

L'oceà, afortunadament i desgraciada, és un dels millors miralls del que està passant. L'escalfament de la mar provoca danys als ecosistemes: als coralls, a la posidònia, provoca migracions d'espècies i substitució d'espècies per espècies exòtiques, destrucció

del litoral per fenòmens atmosfèrics extrems; això pel que fa al canvi climàtic, però es combina amb altres accions antròpiques, com per exemple la mala gestió pesquera, que és un problema que s'arrossega per dècades (sinó segles) i que té solucions senzilles; simplement escoltant els científics i posant en marxa mesures o deixant d'utilitzar arts de pesca que són il·legals. A més, a diferència dels efectes que crea el canvi climàtic, els efectes creats per la sobrepesca, quan es frena, tenen immediatament un resultat molt positiu. En molt poc temps, es recupera l'ecosistema, si no l'has deixat completament *matxacat*. Una altra qüestió que no és tan coneguda i que és molt important és l'acidificació dels oceans. L'augment de CO₂ i la utilització dels oceans com un abocador d'aquest ha permès que l'impacte del CO₂ a l'atmosfera no fos tan greu o tan important, ha actuat una mica com a tampó. Perquè durant dècades ha tingut la capacitat d'absorbir-ne l'excés. El CO₂ combinat amb l'aigua fa àcid carbònic. Aquesta acidificació provoca que la closca de mol·luscos i crustacis sigui cada vegada més feble.

Hi ha espècies marines en greu risc d'extinció? Quines?

Hi ha espècies molt emblemàtiques que pateixen, com algunes espècies de cetacis, no totes; afortunadament algunes espècies de balenes s'estan recuperant, però altres que van ser pescades fins a l'extrem els està costant molt recuperar poblacions viables. A més, quan es troben que al mateix temps hi ha sobrepesca i no

tenen suficient aliment, tenen dificultats de reproducció. Els productes tòxics abocats al mar, que poden tenir impacte sobre la seva capacitat de reproducció, o també arts de pesca com les xarxes de deriva o les xarxes d'arrossegament, que capturen cetacis, tortugues marines o taurons. Els taurons estan especialment fotuts. Moltes vegades són capturats involuntàriament per pescadors que intenten pescar tonyina o peix espasa amb xarxes que són destructives. Tots els altres peixos cartilaginosa com poden ser les ratjades, les mantes, el

“Hi ha espècies marines molt emblemàtiques que pateixen, com alguns cetacis. I els taurons estan especialment fotuts”

peix guitarra estan també molt castigats, sobretot per la pesca d'arrossegament. Després hi ha espècies que són menys emblemàtiques o icòniques i que potser se n'estan anant de davant nostre sense que ni tan sols ens n'adonem. També espècies que han desaparegut o estan desapareixent abans que les coneguem. I algunes espècies d'aus marines que formen part del mateix ecosistema, com el virot petit, una espècie que viu a les Balears.

Sembla que els combustibles fòssils han donat més poder a Putin que la política i la legitimitat democràtica. Aquesta dependència energètica no s'hauria pogut evitar fa temps?

Clar que sí. Ha estat una irresponsabilitat per part de les potències europees i en particular de les del

nord. Ha estat un error que ara intenten corregir. Benvinguda sigui la correcció ara, una mica tard, però millor que mai. En veure que ara sembla que hi ha una voluntat que va evolucionant molt ràpidament, setmana a setmana netejant l'adquisició d'hidrocarburs russos i al mateix temps potenciar l'autonomia, l'autogeneració d'energies renovables a Europa, potser desgraciadament és l'única qüestió positiva que ens duu aquesta guerra terrible. Si com a mínim (tant de bo passin coses millors) fa que Europa se n'adoni i posi mesures per

no estar depenent d'un sàtrapa com Putin, serà bo que ningú no tingui la possibilitat de jugar amb les teves necessitats. És important que cada país (i tant de bo cada comarca o comunitat autònoma) tingui una proporció molt important d'abastiment de la seva pròpia energia, de la seva pròpia aigua i de la seva pròpia agricultura. Com més autosuficient és un territori, menys xantatge se li pot fer. També s'està parlant molt de la fam que provocarà la guerra per la destrucció dels camps d'Ucraïna i pels controls de producció als camps de Rússia, això pot fer que l'Àfrica pateixi molt.

Com s'explica que en ocasions l'oposició a projectes solars fotovoltaics i eòlics vingui dels mateixos ecologistes?

Em costa molt d'entendre i és un tema que m'afecta molt. Per nosaltres, els de la meua generació, era una il·lusió, era una lluita poder aconseguir un desplegament massiu d'energies renovables i eliminar les nuclears i les tèrmiques. Ens deien que això no era possible. Ara es demostra que sí que és possible, i quan és possible et trobes algunes de les noves generacions d'ecologistes que s'hi oposen. Jo no voldria la serra nord de Mallorca plena de molins eòlics. Excepte si no tenim més remei que fer-ho. Excepte si no es troba un altre lloc, aleshores has de triar. Entenc i comprenc la sensibilitat paisatgística. Però el que ja em costa més d'entendre és que la gent diu estar a favor de les renovables, però no aquí, ni aquí, i no en trobes cap que digui aquí sí. A part d'algunes teulades o zones industrials... però amb tot això, malauradament, no n'hi ha prou. Als que diuen que no a qualsevol lloc els demanaria d'on volen treure l'energia. Quan la seva resposta és que hem de canviar de forma de vida, reduir el desenvolupament o la massificació, jo també hi estic d'acord, però com ho fem i a quina velocitat ho fem? Si aquest debat l'haguéssim tingut 50 o 60 anys enrere potser hauríem tingut temps, però resulta que l'emergència climàtica que tenim, si ens la creiem, no ens dona temps per canviar de civilització abans que la crisi sigui tan important. A part que jo mateix miro al meu voltant, i no veig la gent amb massa ganes de canviar de civilització, de canviar de forma de vida.

AL DETALL

“És el que anunciàvem fa 30 o 40 anys i, efectivament, teníem raó”

Alentir el canvi climàtic i la pujada del nivell del mar és possible?

Alentir-la potser sí, una mica. Però no soc gens optimista. Formo part de la gent que pensa que hem perdut ja la guerra del canvi climàtic. El canvi climàtic ja és aquí i els fenòmens atmosfèrics extrems, també. Per molt que fem, aturar el canvi climàtic o alentir-lo és una paraula relativa perquè el pots alentir molt, poc; el que sí que és cert és que si no es fa res, la velocitat d'avançament del canvi climàtic i, en conseqüència, de pujada del nivell del mar i de caos climàtic amb huracans, temporals, sequeres, pluges incontrolades... tot això es reproduirà més i més sovint, i és impressionant. Des del punt de vista geològic veure com en deu, vint, trenta anys, la velocitat amb què tot això ha avançat a una escala de milions d'anys... el canvi que hem provocat en res, en

una micronèsima part del que és la història de la humanitat i de la història del planeta, sembla mentida. És el que els ecologistes anunciàvem fa 30 o 40 anys i no s'ha d'oblidar que ens qualificaven de catastrofistes. Quan sento alguns dels discursos (i molt benvinguts siguin) de la presidenta de la Unió Europea, del president Sánchez, de la ministra Ribera, de qualsevol líder polític o econòmic, i quan les companyies energètiques anuncien tant les renovables i es presenten com a sostenibles, t'adones que si haguessin posat tot això en marxa fa 50 anys, encara potser tindríem unes conseqüències fotudes, però hauria estat molt més suau. I la conclusió és que efectivament teníem raó els que anunciàvem totes aquestes coses i altres temes: la sobrepesca, les malalties que es produeixen per productes tòxics, l'agricultura mal

Pastor fa èmfasi en el canvi que hem provocat els humans al planeta en pocs anys

gestionada... tot això també fa dècades que hi ha gent que ho anunciava i que donava o demanava solucions. Es pot alentir el canvi climàtic, no sé

a quin nivell, no sé ni quant, el cert és que si no es fa res les desgràcies i catàstrofes seran molt més ràpides i molt més properes.

Innovació, la clau per a un món més sostenible

La telemesura que implementa Agbar és una solució innovadora per aprofundir en la transformació digital i la gestió eficient de l'aigua. Més de 27.000 usuaris d'Osona i el Vallès Oriental disposen de telemesura

Vivim un canvi d'era i calen noves idees per abordar els reptes transversals del futur. El canvi climàtic i les seves conseqüències amenacen tot el planeta i posen en risc la gestió dels territoris. Com afrontarem un món amb cada cop més episodis climàtics extrems? Què farem davant de la cada vegada més gran escassetat de recursos naturals com l'aigua?

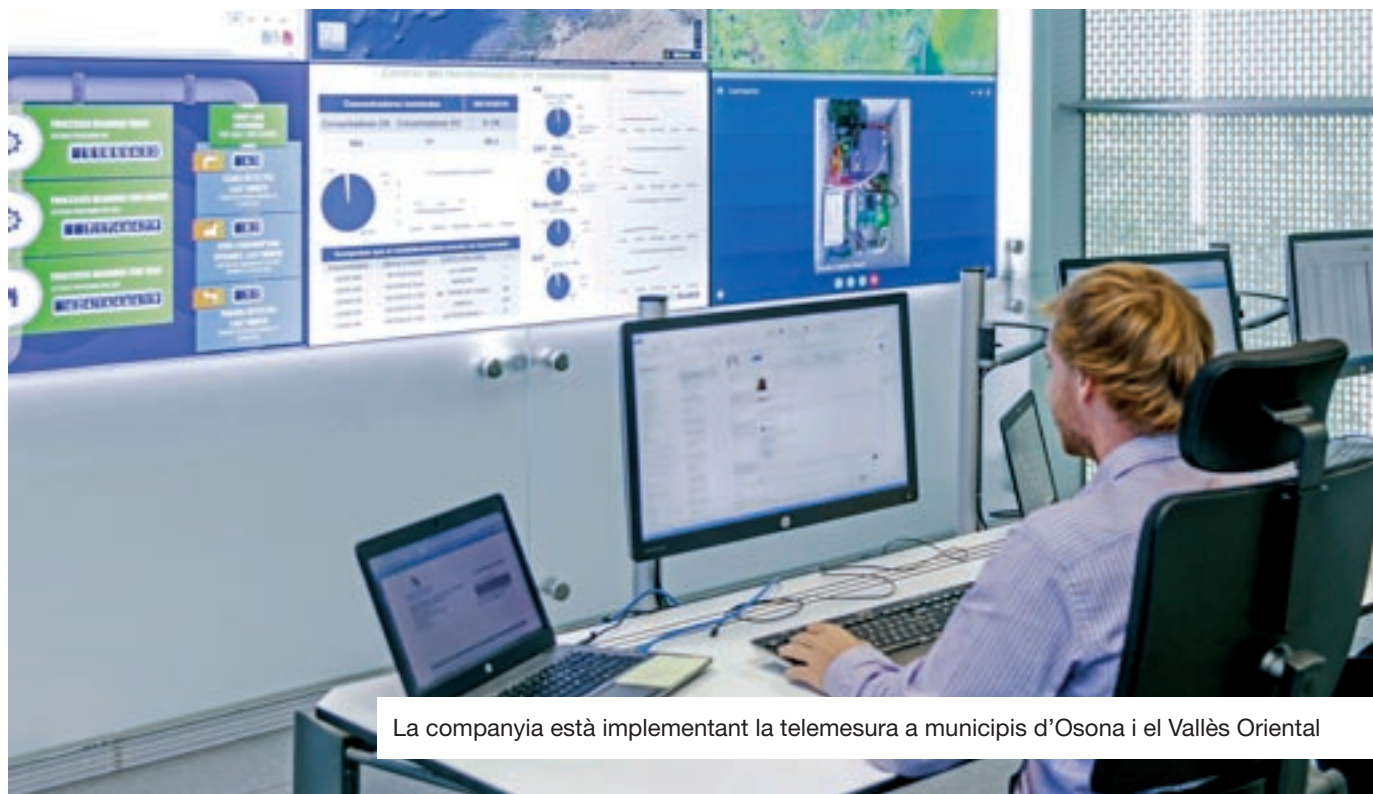
La resposta es troba en la nostra capacitat de generar coneixement i, sobretot, d'impulsar la innovació, la paraula clau per a un futur sostenible. La innovació és un motor de transformació i una peça fonamental per desenvolupar sistemes d'alta resiliència a les nostres poblacions. Així aconseguirem descarbonitzar l'economia i mitigar els efectes del desafiament sense precedents que és l'escalfament global, amb una implicació molt directa en la gestió de l'aigua.

La innovació, el talent i el compromís són els tres pilars bàsics d'Agbar per millorar la qualitat de vida de la ciutadania, per contribuir a la consecució dels objectius de desenvolupament sostenible (ODS) i per garantir un desenvolupament sostenible i inclúsiu que no deixi ningú enrere. Per això, la companyia actua amb responsabilitat social a tots els territoris, per impulsar l'ocupació de qualitat, la solidaritat i una reconstrucció verda i inclusiva. La cohesió social és per a Agbar una palanca per a la recuperació econòmica en línia amb l'Agenda 2030 i els principis del Pacte Verd Europeu.

Digitalització

La digitalització i les noves tecnologies seran instruments per resoldre els nous reptes. Els fons Next Generation de la Unió Europea són una finestra d'oportunitat que cal aprofitar. Gràcies a aquesta injecció econòmica, el govern central ha aprovat el Projecte Estratègic per a la Recuperació i Transformació Econòmica (PERTE) de Digitalització del Cicle de l'Aigua, que preveu una inversió de 3.060 milions d'euros (1.940 M€ inversió directa i 1.120 M€ de fons complementaris publicoprivats).

Com a referent en el sector de l'aigua i del medi ambient, Agbar treballa en el desenvolupament de solucions i serveis innovadors. Ofereix un ampli ventall de serveis digitals basats en la tecnologia més disruptiva a l'abast dels municipis, amb qui comparteix un gran repte de futur: millorar la seva sostenibilitat i habitabilitat.

La companyia està implementant la telemesura a municipis d'Osona i el Vallès Oriental

Amb dades unificades, accessibles i obertes, és possible avançar en molts dels reptes plantejats. Les administracions i les empreses poden treballar en un veritable ecosistema local d'informació compartida que permeti afrontar projectes i dissenyar solucions per abordar les metes dels ODS. L'establiment d'indicadors ambientals compartits és fonamental per fer front als reptes climàtics, ja que contribueix a ordenar el territori, revitalitzar les poblacions i fer una gestió sostenible dels recursos.

Agbar desenvolupa una plataforma d'indicadors ambientals que es nodreix de diferents fonts de dades: informació de satèl·lit tractada amb algorismes específics, dades de sensors IoT (Internet of Things) de qualitat ambiental distribuïts per tota la ciutat i dades del mateix municipi. És una eina que la companyia està

posant al servei dels ajuntaments per digitalitzar l'agenda urbana i fer un pas endavant en sostenibilitat.

Telemesura

Precisament, en l'actual context d'escassetat de l'aigua, d'augment de la seva demanda i d'avenç imparable de l'emergència climàtica, és més necessari que mai fer una gestió eficient d'aquest recurs i implementar accions encaminades a la consecució dels objectius de desenvolupament sostenible. És en aquest sentit que Agbar està implementat a municipis d'Osona i el Vallès Oriental la telemesura com una solució innovadora per aprofundir en la transformació digital, fer una gestió eficient de l'aigua i millorar la qualitat de vida de la ciutadania i del servei.

Amb aquest sistema, es poden obtenir les lectures del comptador a distància i conèixer el consum en qualsevol moment, permet detectar fuites en els sistemes amb rapidesa, així com disposa d'un sistema d'alarmes que detecta si el consum és superior a l'establert per l'usuari i avisa a través de correu electrònic. Més de 27.000 usuaris d'Osona i el Vallès Oriental ja gaudeixen d'aquesta eina transformadora que ofereix un millor servei a les persones. A Osona, la telemesura representa gairebé el 70% respecte al total de comptadors. I no només és una nova manera de llegir i facturar, sinó que representa una palanca de

Agbar desenvolupa una plataforma d'indicadors ambientals per digitalitzar l'agenda urbana i fer un pas endavant en la sostenibilitat

Agbar impulsa l'ocupació de qualitat, la solidaritat i una reconstrucció verda i inclusiva

transformació digital de la gestió del servei i es redueixen les emissions de CO₂. Per impulsar la innovació, són bàsiques les aliances entre empreses, administracions i la societat civil, tal com indica el darrer dels objectius de desenvolupament sostenible. Agbar aposta per la col·laboració publicoprivada per garantir la sostenibilitat i l'eficiència del cicle de l'aigua, amb especial enfocament en les necessitats territorials. Aquest model s'ha consolidat com un referent en l'aplicació del coneixement a l'aigua i el medi ambient amb la creació de serveis en benefici de la societat.

La innovació ens permetrà ser més eficients i sostenibles. Sempre, amb les persones al centre.

Mercadona dona 1,5 milions d'euros en ajuda als refugiats per la guerra d'Ucraïna

També lliura més de 6.000 quilos de cigrons cuits a Creu Roja Catalunya

Entrega de producte de primera necessitat a Creu Roja

Representants de Creu Roja i Mercadona a Catalunya, en l'acte de donació

La companyia de distribució fa efectiu el seu compromís de tornar a la societat una part del que aquesta li dona. És per això que, d'una banda, ha aportat 1,5 milions d'euros per ajudar els refugiats per la guerra d'Ucraïna; i, de l'altra, ha fet donació de més de 6.000 quilos de cigrons cuits a Creu Roja a Catalunya.

L'ajuda als refugiats per la guerra d'Ucraïna es materialitza en Targetes Societat per valor de 50 euros cadascuna i que són vàlides a qualsevol de les botigues de la cadena fins al pròxim mes de desembre. L'objectiu de les targetes és ajudar a cobrir les necessitats bàsiques d'aquestes persones que arriben a Espanya i Portugal. Amb aquesta iniciativa es preveu poder ajudar prop de 5.000 persones.

Aquesta ajuda es complementarà amb donacions de productes de primera necessitat als Centres de Recepció, Atenció i Derivació (CRE-ADE) de persones refugiades ucraïneses, que estan situats en diferents punts d'Espanya, i en funció de les necessitats que des d'aquests espais es traslladin a la companyia.

Més de 6.000 quilos de cigrons a Creu Roja Catalunya

D'altra banda, Mercadona col·labora diàriament amb 157 entitats socials i organitzacions benèfiques de Barcelona, Tarragona, Girona i Lleida. Ha anat ampliant progressivament el nombre de supermercats que fan donacions de productes no aptes per a la venda, però sí per al

consum, i des de fa més d'un any i mig hi participen les 251 botigues que la cadena té a Catalunya. De les 157 entitats amb les quals col·labora, 103 corresponen a les comarques de Barcelona, 24 a Tarragona, 21 a Girona i 9 a Lleida.

La companyia de supermercats físics i de venda en línia va fer efectiva el passat 10 de juny l'entrega de 6.041 quilos de cigrons cuits a Creu Roja Catalunya. Aquests aliments equivalen a 10.640 pots de 570 grams cadascun.

La donació forma part de les que la cadena està duent a terme a diverses entitats socials i organitzacions benèfiques d'arreu de Catalunya a conseqüència de la pandèmia. En total des de l'1 de gener i fins al 30 de maig, ha lliurat 2,1 milions de quilos d'aliments, tant secs com frescos, i articles d'higiene personal. Aquests se sumen als més de 5,3 milions de

quilos donats l'any 2021. L'any passat la companyia va incrementar un 77% les donacions.

El president de Creu Roja Catalunya, Josep Quitet, va assenyalar, durant l'acte de donació, que el suport reiterat de Mercadona "ens ajuda a donar resposta a les necessitats de totes aquelles persones que, en el marc de la crisi postpandèmia, continuen adreçant-se a la Creu Roja". També va posar en relleu que davant d'aquest context agreujat per la incertesa econòmica, "un cop més el sector empresarial torna a esdevenir més necessari que mai per no deixar ningú enrere".

Per la seva banda, el director de Relacions Externes de Mercadona a Catalunya, Bernat Morales, va destacar "la important tasca que està duent a terme la Creu Roja així com la resta d'entitats socials i organitzacions benèfiques d'arreu de Catalunya". I va afegir que l'aportació de la companyia representa "la satisfacció de dur a terme els nostres objectius de solidaritat i responsabilitat social per ajudar a pal·liar, en la mesura del possible, les demandes de les persones més necessitades".

El creixement compartit

El compromís de la companyia de retornar a la societat tot el que en rep es fa efectiu a través del Pla de Responsabilitat Social. El pla atén el component social i ètic a través de diferents línies d'actuació sostenibles que reforcen l'aposta pel creixement compartit. Com a part d'aquest

**De gener a maig
Mercadona ha
lliurat a entitats
socials 2,1 milions
de quilos d'aliments
i articles d'higiene
personal**

pla col·labora amb 350 menjadors socials, 60 bancs d'aliments i altres entitats socials i benèfiques d'arreu d'Espanya i Portugal, a les quals dona aliments diàriament.

L'any 2021 la companyia va donar a totes aquestes entitats socials 20.600 tones d'aliments, de les quals més de 5.300 a Catalunya. Les quantitats s'han anat incrementant des que es va prendre la decisió de reforçar els processos de donació de productes de primera necessitat a les entitats socials i organitzacions benèfiques amb què col·labora habitualment.

D'altra banda, la companyia té implantades diverses estratègies per evitar el malbaratament d'aliments i col·labora amb iniciatives com el Gran Recapte i les Operacions Quilo, a les quals dona suport amb els seus recursos humans i logístics.

Amb les Targetes Societat es preveu ajudar a cobrir les necessitats bàsiques de les persones que arriben d'Ucraïna

Natàlia Mas

Directora general d'Indústria de la Generalitat de Catalunya

Els ODS i la indústria catalana

Els objectius de desenvolupament sostenible (ODS) han esdevingut una referència imprescindible en la majoria dels àmbits de la nostra societat i en l'activitat econòmica.

A Catalunya, la coordinació dels ODS té com a referent el Pla nacional per a la implementació de l'Agenda 2030 a Catalunya, aprovat pel govern el 2019, amb 920 compromisos. El Pla implica pràcticament tots els departaments del govern; té un clar caràcter transformador, integrador i orientat a resultats; disposa d'un sistema integrat de fites i indicadors, i es revisarà anualment per mantenir-lo actualitzat fins al 2030.

Pràcticament la totalitat dels ODS tenen impacte en l'economia productiva i la indústria, però alguns s'hi relacionen més directament. És el cas de l'ODS 4 (educació de qualitat), el 7 (energia neta assequible, un tema especialment d'actualitat), el 8 (treball digne i creixement econòmic) i, sobretot, el 9, centrat en les infraestructures, la indústria i la innovació. Aquest és l'àmbit on podem contribuir més des de la Direcció General d'Indústria i el Departament d'Empresa i Treball.

L'ODS 9 fa referència a construir infraestructures resilients, promoure una industrialització inclusiva i sostenible i fomentar la innovació. Aquests elements estan presents des de fa temps en les nostres actuacions, i s'estan renovant amb més força en moltes actuacions recollides en el nou Pacte nacional per a la indústria 2022-2025, que està en fase final d'elaboració.

L'ODS 9 destaca el paper clau de la indústria per contribuir al creixement

La indústria és i serà decisiva en els tres vectors que marquen l'agenda de creixement: digitalització, circularitat i resiliència

econòmic, al benestar social de les persones i a la reducció de les desigualtats. De fet, la indústria, en el sentit més modern, ampli i sostenible, és capaç de crear llocs de treball de més qualitat i que per cada lloc creat a la indústria se'n generin 2,2 en altres sectors, segons càlculs de les Nacions Unides. Per això hem impulsat línies de suport a la reindustrialització o per a projectes d'alt impacte. A més, la indústria és i serà decisiva en els tres grans vectors que marquen l'agenda europea i mundial de creixement: digitalització, circularitat i

resiliència. Amb aquesta idea volem proporcionar més benestar per a tothom en una societat amb reptes creixents en l'àmbit social i mediambiental. A més, els ODS representen també una gran oportunitat de negoci per a les empreses que volen créixer i innovar de manera sostenible. És per això que ACCIÓ ha posat en marxa el programa ProACCIÓ Green, per donar suport a projectes alineats amb aquest nou paradigma de creixement.

Finalment, un vector important inclòs en l'ODS 9 és la innovació, que representa el principal motor per a l'augment de la productivitat i per a la definició de nous models de negoci, tan necessaris per a una nova

competitivitat sostenible. En aquest sentit, una publicació recent de l'Observatori de la Indústria relacionava aquest concepte amb la creació de valor compartit (és a dir, la generació, al mateix temps, de valor econòmic, social i mediambiental) que serà l'eix central del dia de l'empresa a Catalunya. Aquest nou concepte té un gran potencial transformador per a les empreses, els agents socials, els clústers (on s'està impulsant un programa pioner, a escala mundial, sobre valor compartit) i la societat en el seu conjunt.

AMB HUMOR

FINESTRA

Presidenta Beth Codina

Director editorial Agustí Danés

Coordinació i redacció Lourdes Corominas

Correctora Cristina Anfruns

Fotografies Jody Dell Davis (Pixabay) i Chris Gallagher, Appolinary Kalashnikova, Kvalifik i Matt Palmer (Unsplash)

Infografies Eulàlia Rodríguez Tió

Disseny Neus Páez

Publicitat Jordi Roca

Edició i distribució Premsa d'Osona, SA; plaça de la Catedral, 2, Vic

www.el9nou.cat